

Vec T-198/03

Bank Austria Creditanstalt AG proti Komisii Európskych spoločností

„Hospodárska súťaž — Správne konanie — Uverejnenie rozhodnutia, ktorým sa konštatuje porušenie článku 81 ES a ukladajú pokuty — Určovanie kreditných a debetných úrokových sadzieb rakúskymi bankami („klub Lombard“) — Zamietnutie žiadosti o vynechanie niektorých pasáží“

Rozsudok Súdu prvého stupňa (druhá komora) z 30. mája 2006 II - 1439

Abstrakt rozsudku

1. *Žaloba o neplatnosť — Akty, ktoré možno napadnúť žalobou — Pojem — Akty so záväznými právnymi účinkami*
(Článok 230 štvrtý odsek ES; nariadenie Rady č. 17; rozhodnutie Komisie 2001/462, článok 9 tretí odsek)

2. *Hospodárska súťaž — Správne konanie — Informácie získané Komisiou podľa nariadenia č. 17 — Profesionálne tajomstvo*
(Článok 287 ES; nariadenie Rady č. 17, článok 19 ods. 2 a článok 20 ods. 2)

3. *Žaloba o neplatnosť — Záujem na konaní*
(Článok 230 štvrtý odsek ES a článok 287 ES; nariadenie Rady č. 17, článok 20)

4. *Hospodárska súťaž — Pravidlá Spoločenstva — Porušenia — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie alebo ukladá pokuta*
[Článok 81 ods. 1 ES, článok 82 ES a článok 83 ods. 2 písm. a) ES; nariadenie Rady č. 17, článok 3, článok 15 ods. 2 a článok 21 ods. 1]

5. *Právo Spoločenstva — Všeobecné zásady práva — Zákonnosť*

6. *Akty inštitúcií — Zverejnenie*
(Články 254 ES a 255 ES; článok 1 EÚ; nariadenie Rady č. 17, článok 21 ods. 1)

7. *Hospodárska súťaž — Správne konanie — Určenie informácií, ktoré majú charakter profesionálneho tajomstva*
(Článok 287 ES; nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 45/2001 a č. 1049/2001; nariadenie Rady č. 17, článok 20 ods. 2 a článok 21 ods. 2)

8. *Hospodárska súťaž — Pravidlá Spoločenstva — Porušenia — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie alebo ukladá pokuta*
(Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 45/2001 a č. 1049/2001, článok 4; nariadenie Rady č. 17, článok 20)

9. *Hospodárska súťaž — Pravidlá Spoločenstva — Porušenia — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie alebo ukladá pokuta*
(Nariadenie Rady č. 17, články 2, 3, 6, 7, 8 a článok 21 ods. 1 a 2)

10. *Hospodárska súťaž — Pokuty — Rozhodnutie, ktorým sa ukladajú pokuty*
(Nariadenie Rady č. 17)
11. *Žaloba o neplatnosť — Dôvody*
(Článok 230 štvrtý odsek ES; nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 45/2001)
12. *Akty inštitúcií — Akty Komisie — Voľná úvaha Komisie, čo sa týka ich zverejnenia*

1. Opatrenia so záväznými právnymi účinkami, ktoré sa dotýkajú záujmov žalobcu tým, že podstatne zasahujú do jeho právneho postavenia, predstavujú právne akty alebo rozhodnutia, proti ktorým možno podať žalobu o neplatnosť v zmysle článku 230 ES.

V tejto súvislosti sa článok 9 rozhodnutia 2001/462 o pôsobnosti vyšetrovateľov [úradníkov poverených vypočítím — *neoficiálny preklad*] v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže týka procesnej stránky vykonávania ochrany informácií, o ktorých sa Komisia dozvedela v rámci konaní o uplatnení pravidiel hospodárskej súťaže, stanovenej právom Spoločenstva. Jeho prvé dva odseky, ktoré odkazujú na ochranu obchodného tajomstva, sa teda konkrétne týkajú sprístupňovania informácií osobám, podnikom alebo združeniam podnikov na účely výkonu ich práva byť vypočítý v rámci konania o uplatnenie pravidiel hospodárskej súťaže. Pokiaľ naopak ide o prezradenie informácií verejnosti vo všeobecnosti ich uverejnením v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*, tieto ustanovenia sa v súlade s článkom 9 tretím odsekom rozhodnu-

tia 2001/462 uplatnia len *mutatis mutandis*. Z toho predovšetkým vyplýva, že keď úradník poverený vypočítím prijíma rozhodnutie na základe tohto ustanovenia, musí dbať na dodržiavanie profesijného tajomstva vo vzťahu k informáciám, ktoré nevyžadujú takú zvláštnu ochranu, akou je ochrana poskytovaná obchodnému tajomstvu, a predovšetkým informáciám, ktoré môžu byť oznámené tretím osobám, ktoré majú právo byť vypočíté k ich obsahu, ale ktorých dôverný charakter bráni ich prezradeniu verejnosti.

Navyše podľa tohto rozhodnutia je úradník poverený vypočítím tiež povinný dbať na dodržiavanie ustanovení nariadenia č. 45/2001 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe

takýchto údajov, keď prijíma rozhodnutie, ktorým na základe už citovaného článku 9 povoľuje prezradenie informácií.

Z toho vyplýva, že keď úradník poverený vypočutím prijíma rozhodnutie na základe článku 9 tretieho odseku rozhodnutia 2001/462, nesmie sa obmedziť na preskúmanie toho, či verzia rozhodnutia prijatého na základe nariadenia č. 17, ktorá má byť uverejnená, obsahuje obchodné tajomstvo alebo iné informácie požívajúce podobnú ochranu. Musí tiež overiť, či táto verzia obsahuje iné informácie, ktoré nemôžu byť prezradené verejnosti buď z dôvodu pravidiel práva Spoločenstva, ktoré ich osobitne chránia, alebo z dôvodu, že svojou povahou patria medzi informácie, ktoré sú predmetom profesijného tajomstva. Rozhodnutie úradníka povereného vypočutím má teda právne účinky v rozsahu, v akom sa vyjadruje o tom, či text, ktorý sa má uverejniť, obsahuje také informácie.

(pozri body 26, 28, 31 — 34)

2. Článok 20 ods. 2 nariadenia č. 17 spresňuje, že ochranu poskytovanú právom Spoločenstva informáciám, o ktorých sa Komisia dozvedela v rámci

konaní o uplatnení pravidiel hospodárskej súťaže, požívajú predovšetkým informácie získané pri uplatňovaní nariadenia č. 17, ktoré sú vzhľadom na svoj charakter predmetom profesijného tajomstva pokrývajúceho oblasť nad rámec obchodného tajomstva podnikov.

V tomto smere sa musí rozlišovať medzi ochranou, ktorú treba poskytnúť informáciám tvoriacim predmet profesijného tajomstva vo vzťahu k osobám, podnikom alebo združeniam podnikov, ktoré majú právo byť vypočuté v rámci konania o uplatnenie pravidiel hospodárskej súťaže, a ochranou, ktorú je potrebné poskytnúť takým informáciám vo vzťahu k verejnosti vo všeobecnosti.

Povinnosť úradníkov a ostatných zamestnancov inštitúcií neprezradíť informácie, ktorými disponujú a ktoré predstavujú predmet profesijného tajomstva, uvedená v článku 287 ES a vykonaná v oblasti pravidiel hospodárskej súťaže platných pre podniky článkom 20 ods. 2 nariadenia č. 17, je totiž zmiernená vo vzťahu k osobám, ktorým článok 19 ods. 2 tohto nariadenia priznáva právo byť vypočutý. Komisia môže takým osobám oznámiť niektoré informácie, ktoré sú predmetom profesijného tajomstva, pokiaľ je toto oznámenie potrebné pre riadny priebeh

vyšetrovania. Táto možnosť však neplatí pre obchodné tajomstvo, ktorému sa zaručuje špeciálna ochrana. Informácie, ktoré sú predmetom profesijného tajomstva, nemôžu byť naopak prezradené verejnosti vo všeobecnosti bez ohľadu na to, či ide o obchodné tajomstvo alebo iné dôverné informácie.

Nutnosť takého rozdielneho zaobchádzania je odôvodnená, keďže pojem obchodného tajomstva zahŕňa informácie, pri ktorých nielen prezradenie verejnosti, ale aj jednoduché postúpenie inému právnenému subjektu, než je ten, ktorý poskytol informáciu, môže vážne poškodiť jeho záujmy.

(pozri body 28 — 30)

3. Účelom článku 20 nariadenia č. 17 a článku 287 ES týkajúcich sa profesijného tajomstva je predovšetkým ochrana osôb, voči ktorým konanie o uplatnenie pravidiel hospodárskej súťaže podľa nariadenia č. 17 smeruje, pred ujmou, ktorá môže vyplynúť z prezradenia informácií, ktoré Komisia získala v rámci tohto konania. Preto podnik, voči ktorému toto konanie smeruje, v zásade má

záujem na konaní proti rozhodnutiu úradníka povereného vypočítaním o uverejnení nedôvernej verzie rozhodnutia Komisie, ktorým mu bola uložená pokuta za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže.

Uverejnenie oznámenia o výhradách treťou osobou nemá žiadny vplyv na záujem tohto podniku na konaní. Aj keby totiž boli informácie obsiahnuté v týchto dokumentoch totožné s informáciami, ktoré sa nachádzajú v sporných častiach rozhodnutia o uložení pokút, dosah tohto rozhodnutia je úplne odlišný od dosahu oznámenia o výhradách. To má dať dotknutým stranám možnosť vyjadriť svoje stanovisko k skutočnostiam, ktoré Komisia predbežne konštatovala v ich neprospech. Rozhodnutie o uložení pokút naopak obsahuje opis skutočností, ktoré Komisia považuje za preukázané. Uverejnenie oznámenia o výhradách, nech už môže spôsobiť dotknutým stranám akúkoľvek ujmu, teda nemôže zbavovať osoby, ktorým je rozhodnutie o uložení pokút určené, záujmu na tvrdení, že uverejnená verzia tohto rozhodnutia obsahuje informácie chránené pred ich prezradením verejnosti.

Rovnako záujem osoby, ktorej je rozhodnutie určené, na jeho napadnutí

nemôže byť popretý z dôvodu, že toto rozhodnutie už bolo vykonané, pretože zrušenie takého rozhodnutia môže samo osebe mať právne následky, najmä v tom, že Komisia bude povinná prijať opatrenia, ktoré sú potrebné na splnenie povinností vyplývajúcich z rozsudku Súdu prvého stupňa, a že sa zabráni opakovaniu takého postupu zo strany Komisie.

Nakoniec skutočnosť, že okolnosti, ktoré žalobcu priviedli k podaniu návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, už neexistujú, neznamená, že by zanikol aj záujem na jeho zrušení.

(pozri body 42 — 45)

4. Povinnosť Komisie uverejňovať v súlade s článkom 21 ods. 1 nariadenia č. 17 rozhodnutia, ktoré prijíma na základe článku 3 tohto nariadenia, sa vzťahuje na všetky rozhodnutia, v ktorých sa konštatuje porušenie alebo ktorými sa ukládajú pokuty, bez toho, aby bolo potrebné vedieť, či tieto rozhodnutia obsahujú aj príkaz ukončiť porušovanie alebo či je taký príkaz odôvodnený vzhľadom na okolnosti danej veci.

(pozri bod 58)

5. Zásada zákonnosti je v práve Spoločenstva uznaná v tom zmysle, že vyžaduje, aby sankcia, a to aj netrestnej povahy, mohla byť uložená iba vtedy, ak je jej právny základ jasný a jednoznačný.

Zo zásady zákonnosti však nemožno vyvodiť zákaz uverejniť akty prijaté inštitúciami, pokiaľ toto uverejnenie nie je výslovne stanovené Zmluvami alebo iným aktom so všeobecným dosahom. Za súčasného stavu práva Spoločenstva by taký zákaz bol nezlučiteľný s článkom 1 EÚ, podľa ktorého na úrovni Európskej únie „sa prijímajú rozhodnutia čo najotvorenejšie a čo najbližšie k občanovi“.

(pozri body 68 — 69)

6. Zásada otvorenosti zakotvená v článku 1 EÚ, podľa ktorého „sa prijímajú rozhodnutia čo najotvorenejšie a čo najbližšie k občanovi“, sa odráža v článku 255 ES, ktorý za určitých podmienok zaručuje právo občanov na prístup k dokumentom inštitúcií. Navyše je okrem iného vyjadrená v článku 254 ES, ktorý podmieňuje nadobudnutie účinnosti niektorých aktov inštitúcií ich uverejnením, a vo viacerých ustanove-

niach práva Spoločenstva, ktoré rovnako ako článok 21 ods. 1 nariadenia č. 17 zaväzujú inštitúcie zverejňovať svoju činnosť. V súlade s touto zásadou a pri neexistencii ustanovení, ktoré by výslovne prikazovali alebo zakazovali uverejnenie, je možnosť inštitúcií uverejňovať akty, ktoré prijímajú, pravidlom, z ktorého existujú výnimky v rozsahu, v akom právo Spoločenstva najmä prostredníctvom ustanovení zaručujúcich dodržiavanie profesionálneho tajomstva bráni prezradeniu týchto aktov alebo niektorých informácií, ktoré obsahujú.

Aby informácie svojou povahou spadali do rámca profesionálneho tajomstva, je najskôr nevyhnutné, aby boli známe len obmedzenému počtu osôb. Ďalej musí ísť o informácie, ktorých prezradenie môže spôsobiť vážnu ujmu osobe, ktorá ich poskytla, alebo tretím osobám. Nakoniec je nevyhnutné, aby záujmy, ktoré by mohli byť poškodené prezradením informácie, boli objektívne hodné ochrany. Posúdenie dôverného charakteru informácie tak vyžaduje vyváženú legitímnych záujmov, ktoré bránia ich prezradeniu, a všeobecného záujmu, ktorý vyžaduje, aby činnosti inštitúcií Spoločenstva prebiehali čo najotvorenejšie.

(pozri bod 69)

7. Ani článok 287 ES, ani nariadenie č. 17 výslovne neuvádza, ktoré informácie okrem obchodného tajomstva sú predmetom profesionálneho tajomstva. V tomto ohľade nemožno z článku 20 ods. 2 nariadenia č. 17 vyvodzovať, že sa to týka všetkých informácií získaných na základe uvedeného nariadenia s výnimkou tých, ktorých uverejnenie je podľa jeho článku 21 povinné. Článku 20 ods. 2 nariadenia č. 17, ktorý vykonáva článok 287 ES v oblasti pravidiel hospodárskej súťaže platných pre podniky, totiž rovnako ako uvedenému ustanoveniu Zmluvy odporuje len prezradenie informácií, „ktoré majú charakter profesionálneho tajomstva“.

Vyváženú všeobecnú záujmu na transparentnosti činnosti Spoločenstva a záujmov, ktoré mu môžu odporovať, uskutočnil zákonodarca Spoločenstva v rôznych aktoch sekundárneho práva, predovšetkým nariadením č. 45/2001 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov a nariadením č. 1049/2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie. Je síce pravda, že pojem „profesionálneho tajomstva“ patrí do primárneho práva, keďže sa nachádza v článku 287 ES, a že sekundárne právo nemôže v žiadnom prípade meniť ustanovenia Zmluvy, ale

výklad Zmluvy uskutočnený zákonodarcom Spoločenstva vo vzťahu k otázke, ktorá v nej nie je výslovne upravená, predstavuje významnú indíciu o spôsobe, akým sa má ustanovenie chápať.

neho práva, akým je nariadenie č. 45/2001 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov. Tento článok naopak nebráni uverejneniu informácií, s ktorými sa verejnosť môže oboznámiť na základe práva na prístup k dokumentom.

Z toho vyplýva, že pokiaľ takéto ustanovenia sekundárneho práva zakazujú prezradenie informácií verejnosti alebo vylučujú prístup verejnosti k dokumentom, ktoré ich obsahujú, tieto informácie je nutné považovať za informácie, ktoré sú predmetom profesijného tajomstva. Naopak, pokiaľ má verejnosť právo na prístup k dokumentom obsahujúcim niektoré informácie, nemožno tieto informácie považovať za informácie, ktoré majú charakter profesijného tajomstva.

(pozri bod 75)

(pozri body 70 — 72, 74)

8. Pokiaľ ide o uverejnenie rozhodnutí Komisie prijatých na základe nariadenia č. 17, článok 20 tohto nariadenia zakazuje okrem prezradenia obchodného tajomstva predovšetkým uverejnenie informácií, ktoré spadajú pod výnimky z práva na prístup k dokumentom stanovené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie alebo ktoré sú chránené na základe iných predpisov sekundár-

9. Článok 21 ods. 2 nariadenia č. 17 sa má vykladať v tom zmysle, že obmedzuje povinnosť, ktorú Komisii ukladá odsek 1, uverejniť rozhodnutia, ktoré prijme na základe článkov 2, 3, 6, 7 a 8, na mená dotknutých strán a „hlavný obsah“ týchto rozhodnutí, aby sa uľahčila úloha Komisie informovať o nich verejnosť, predovšetkým vzhľadom na jazykové obmedzenia spojené s uverejnením v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*. Toto ustanovenie však neobmedzuje možnosť Komisie, pokiaľ to považuje za primerané a pokiaľ jej to umožňujú zdroje, uverejniť úplný text svojich rozhodnutí, pokiaľ dodrží profesijné tajomstvo.

Komisia teda síce podlieha všeobecnej povinnosti uverejňovať len verzie svojich rozhodnutí, ktoré nemajú dôverný charakter, ale na to, aby sa zaručilo dodržiavanie tejto povinnosti, nie je nutné vykladať článok 21 ods. 2 v tom zmysle, že priznáva osobám, ktorým sú určené rozhodnutia prijaté na základe článkov 2, 3, 6, 7 a 8 nariadenia č. 17, zvláštne právo, ktoré by im umožňovalo podávať námietky proti tomu, aby Komisia uverejnila v úradnom vestníku (a prípadne aj na internetovej stránke tejto inštitúcie) informácie, ktoré aj keď nie sú dôverné, nie sú „hlavné“ pre pochopenie výroku týchto rozhodnutí.

Okrem toho si záujem podniku člena kartelu na tom, aby podrobnosti o jeho protiprávnom konaní neboli prezradené verejnosti, nezasluhuje žiadnu osobitnú ochranu vzhľadom na záujem verejnosti čo najlepšie poznať dôvody každého konania Komisie, záujem hospodárskych subjektov vedieť, aké konanie ich môže vystaviť sankciám, a záujem osôb poškodených porušovaním poznať podrobnosti o tomto porušovaní, aby sa prípadne mohli domáhať svojich práv voči sankcionovaným podnikom.

(pozri body 76 — 78, 88)

10. Zahrnutie skutkových zistení týkajúcich sa kartelu do rozhodnutia o uložení pokút nemôže byť podmienené tým, že Komisia má právomoc konštatovať príslušné porušenie, alebo tým, že Komisia skutočne konštatovala také porušenie. Komisia je totiž oprávnená opísať v rozhodnutí, v ktorom sa konštatuje porušenie alebo ukladá pokuta, vecné a časové súvislosti, za ktorých došlo k inkriminovanému konaniu. To isté platí pre uverejnenie tohto opisu, keďže tento opis môže byť užitočný na to, aby dotknutá časť verejnosti mohla úplne pochopiť dôvody takého rozhodnutia. V tejto súvislosti prináleží posúdenie vhodnosti zahrnutia takých skutočností Komisii.

(pozri bod 89)

11. Účelom nariadenia č. 45/2001 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov je ochrana fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním osob-

ných údajov. Právnická osoba nepatrí do okruhu osôb, ktorých ochranu má toto nariadenie zaistiť, a preto sa nemôže odvolávať na údajné porušenie pravidiel, ktoré toto nariadenie stanovuje.

(pozri bod 95)

12. Komisia disponuje okrem povinností týkajúcich sa uverejňovania, ktoré jej ukladá predovšetkým nariadenie č. 17, značnou mierou voľnej úvahy potrebnou na to, aby podľa konkrétneho prípadu posúdila, akú úroveň verejnosti poskytne svojim aktom. Nie je v tejto súvislosti vôbec povinná nakladať s aktmi rovna-

kého charakteru rovnakým spôsobom. Zásada rovnosti zaobchádzania predovšetkým nezakazuje Komisii uverejniť texty, ktorých uverejnenie v *Úradnom vestníku Európskych spoločenských* sa plánuje, ale ktoré Komisia ešte nemá k dispozícii vo všetkých úradných jazykoch, skôr na svojej internetovej stránke v dostupných jazykoch alebo v tých jazykoch, ktoré dotknutá časť verejnosti lepšie ovláda. Skutočnosť, že sú k dispozícii len niektoré jazykové verzie, predstavuje v tejto súvislosti dostatočnú odlišnosť pre odôvodnenie tohto rozdielného zaobchádzania.

(pozri bod 102)